

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 18.9.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Wien – Itävalta) – Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad v. Stephan Riel, Alpine Bau GmbH:n selvittäjänä

(asia C-47/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla – Soveltamisala – 1 artiklan 2 kohdan b alakohta – Konkurssi, maksukyvyttömän yrityksen tai muun oikeushenkilön selvitysmenettely, akordi tai muu niihin rinnastettava menettely ei kuulu asetuksen soveltamisalaan – Kanne saatavan vahvistamiseksi, jotta se voidaan ilmoittaa maksukyvyttömyysmenettelyssä – Asetuksen (EY) N:o 1346/2000 soveltaminen – 41 artikla – Saatavaa koskevan ilmoituksen sisältö – Maksukyvyttömyyttä koskeva päämenettely ja sekundäärimenettely – Vireilläolo ja toisinsa liittyvät kanteet – Asetuksen N:o 1215/2012 29 artiklan 1 kohdan analogista soveltamista ei voida hyväksyä)

(2019/C 399/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Vastapuoli: Stephan Riel, Alpine Bau GmbH:n selvittäjänä

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 1 artiklan 2 kohdan b alakohdasta on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kanne, jossa vaaditaan saatavien vahvistamista, jotta ne voidaan ilmoittaa maksukyvyttömyysmenettelyssä, jää kyseisen asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- 2) Asetuksen N:o 1215/2012 29 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta edes analogisesti pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen kanteeseen, joka jää kyseisen asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle mutta joka kuuluu asetuksen N:o 1346/2000 soveltamisalaan.
- 3) Maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 41 artiklaa on tulkittava siten, että velkoja voi maksukyvyttömyysmenettelyssä ilmoittaa saatavan ilmoittamatta muodollisesti sen syntymisen ajankohtaa, kun sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa kyseinen menettely aloitettiin, ei aseteta velvollisuutta ilmoittaa tätä ajankohtaa ja kun tämä ajankohta voidaan ilman erityisiä vaikeuksia päätellä kyseisessä 41 artiklassa tarkoitetuista saatavan todisteena olevista asiakirjoista, minkä arvioiminen kuuluu saatavien todentamisesta vastaavalle toimivaltaiselle elimelle.

⁽¹⁾ EUVL C 142, 23.4.2018.